



© David Ruiz

masacre
una breve historia del capitalismo español
autoria i direcció **Alberto San Juan**
cia. **Teatro del Barrio**

L'any passat, amb *El rey*, ens van fer mirar del biaix 'la transició'. Ara viatgen una mica més enrere, a 1939, per posar l'ull en la història del poder econòmic d'aquest país.

Aquest espectacle forma part del recorregut **Guerra i pau** d'aquesta temporada, que continuarà amb:

La maternitat d'Elna

a partir de l'obra d'**Assumpta Montellà** dramaturgia **Pablo Ley**
direcció **Josep Galindo** cia. **Projecte Galilei**
Montjuïc/Espai Lliure del 24 d'abril al 7 de maig

Cúbit

autoria i direcció **Josep Maria Miró** cia. **La Ruta 40**
Montjuïc/Espai Lliure del 17 al 28 de maig



MONTJUÏC/ESPÀI LLIURE – DEL 29 DE MARÇ AL 9 D'ABRIL

Masacre

Una breu historia del capitalismo español

autoria i direcció **Alberto San Juan**

cia. **Teatro del Barrio**

intèrprets **Marta Calvó i Alberto San Juan**

vestuari **Teatro del Barrio** / il·luminació **Raúl Baena** / espai sonor **Adrián Foulkes**

ajudanta de direcció **Ana Belén Santiago**

producció **Teatro del Barrio**

espectacle en castellà

durada **1h. 10' sense pausa**

seguiu **#masacre** al twitter

diumenge 2 d'abril a les 21:30h. Funció solidària en suport de Pallassos Sense Fronteres preu únic **29€** / fora d'abonament

horaris de dimecres a divendres **20:30h.**
 dissabte **17:30h.** i **21h.**
 diumenge **18h.**

preus **29€** / **26€** compra avançada / **24,50€** amb descompte (excepte els dies de l'espectador) / **22€** dimecres i dissabte a la tarda (dies de l'espectador) / **18€** tarifa plana Abonament Espectador / **15€** Carnet Jove i menors de 30 anys

Qui governa, a Espanya? En quina mesura el poder polític se subordina o no a l'econòmic?

Qui té el poder econòmic, a Espanya? Per què el tenen?

Des de quan? Com l'han aconseguit?

Quina influència ha tingut el poder econòmic en el poder polític durant els cicles successius de la nostra història recent?

Aquestes preguntes són l'origen de **Masacre**. En aquest relat, teatralment lliure però amb voluntat de rigor informatiu, veiem un trosset de la vida d'una parella de classe mitjana i, intercalades, un seguit d'escenes que, en ordre cronològic, repassen sumàriament la història del capitalisme espanyol de l'inici del segle xx a través d'alguns protagonistes com Emilio Botín, José María Escrivá de Balaguer, Esther Koplowitz, Carlos March, Ana Botella, José María Aznar...

Teatro del Barrio



els intèrprets

Marta Calvó

Barcelona, 1963



Llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona. És co-creadora de l'Escola d'Interpretació del Teatro del Barrio de Madrid.

teatre *La pechuga de la sardina*, de L. Olmo, dir. Manuel Canseco; *El secuestro de la bankera*, de Dario Fo, dir. Esteve Ferrer; *Marca*

España, dir. Alberto San Juan; *Las niñas no deberían de jugar al fútbol*, de Marta Buchaca; *Encierros*, de Lluís Basella; *Las Tesmoforias*, dir. Esteve Ferrer; *Manos quietas*, dir. Esteve Ferrer. *Las brujas de Salem*, dir. Alberto González; *Vergel* per al Teatro Español; *Maria Rosa*, d'Àngel Gimerà, dir. Àngel Alonso; *Sis personatges en busca d'autor*, de Pirandello, dir. Joan Oller; *Celobert*, de David Hare, dir. Ferran Madico; *Paradís Oblidat* de David Plana, dir. Carlota Subirós.

premis Premi Mi Butaquita per *Las niñas no deberían de jugar al fútbol*. Premi Margarida Xirgu a la millor actriu per *Celobert*. Premi de l'Associació d'actors i directors de Catalunya a la millor actriu per *La filla del mar*.

cinema *Desátate*, de Jesús Font (2009); *El castigo*, de Daniel Calparsoro (2008); *Enrique IV*, de Jo Baier (2008); *Habana Blues*, dir. Benito Zambrano (2005)

televisió *Mar de plástico*, *La Riera*, *Merlí*, *Ciega a citas*, *El clavo de oro*, *Gran reserva*, *El origen*, *Hermanos*, *Gran Hotel*, *Bandolera*, *Los protegidos*, *Mario Conde*, *El precio del poder*, *Gavilanes*, *Infidels*, *La duquesa*, *Los exitosos Pells*, *Los misterios de Laura*, *Acusados*, *La que se avecina...*

Alberto San Juan

Madrid, 1968



Intèrpret, autor teatral i en de vegades traductor. Membre de la companyia Animalario de l'any 1995 al 2012. És membre de la cooperativa Teatro del Barrio des del 2013. Ha treballat als següents espectacles de teatre: *Hamlet*, de W. Shakespeare, dir. Bill Kean; *Traïció*, de Harald Pinter, dir. María Fernández Asha; *Urtain i Penumbra*, de Juan Cavestany i Juan Mayorga; *Tito Andrónico*, de William Shakespeare; *Hamelin*, de Juan Mayorga, *Lo que España no pudo ver del banquete de la*

boda de la hija del presidente, *Tren de mercancías*, *Pornografía barata* i *El fin de los sueños*, dirigides per Andrés Lima. *El obedecedor*, dir. Amparo Valle. *Perdida en los Apalaches*, dir. José Sanchis Sinisterra. *Qué me importa que te ame*, text propi, companyies Riesgo i Ración de Oreja.

En cinema ha intervingut a les pel·lícules *Casual day*, de Max Lemcke; *Días de fútbol*, de David Serrano; *Horas de luz*, de Manolo Madji; *Bajo las estrellas*, de Félix Viscarret; *La vergüenza*, de David Planell; *Los dos lados de la cama*, d'Emilio Martínez Lázaro; *Garfia*, de Manolo Matji; *Haz conmigo lo que quieras*, de Ramón de España; *La casa del dolor*, de Ramón de España; *Cosa de brujas*, de José Miguel Juárez; *Valentín*, de Juan Luis Iborra; *El otro lado de la cama*, d'Emilio Martínez Lázaro; *No dejaré que me quieras*, de José Luis Acosta; *Km 0*, de Yolanda García Serrano i Juan Luis Iborra; *San Bernardo*, de Joan Potau; *Sobreviviré*, de David Menkes i Alfonso Albacete; *La mujer más fea del mundo*, de Miguel Bardem; *La sombra de Caín*, de Paco Lucio; *Los lobos de Washington*, de Mariano Barroso; *La ciudad de los prodigios*, de Mario Camus; *Zapping*, de Juan Manuel Gómez Pereira; *Entre las piernas*, de Manuel Gómez Pereira; *Insomnio*, de Chus Gutiérrez i *Airbag*, de Juanma Bajo Ulloa.

En televisió ha participat a la XVII edició dels Premis Goya, dirigida per Andrés Lima, i a *Más que amigos*, de Daniel Écija. Ha estat guardonat, entre altres, amb els premis següents: millor actor per *Horas de luz* (Festival de Cinema Espanyol de Toulouse); millor autor per *El fin de los sueños* (Premi Max 2002) i millor producció per *Lo que España nunca pudo ver de la boda de la hija del presidente* (Premi Max 2002).

Ha estat al Lliure amb *El Rey*, *Recortes*, *Autorretrato de un joven capitalista español* i *Ruz-Bàrcenas*.

Teatro del Barrio

La voluntat amb què vam obrir el Teatro del Barrio és obertament política: participar en el moviment ciutadà que ja construeix una altra manera de conviure.

Aquest teatre neix de la fam de realitat. La realitat té sempre alguna cosa de meravellosa: per més terrible que sigui, pot ser transformada. Si la coneixes. I aquesta és la vocació del projecte: saber què passa aquí, per què no ens agrada i per què ho volem canviar. Aquest teatre vol ser una assemblea permanent des d'on mirar el món junts, per, junts, imaginar-ne un altre en el qual sigui possible la bona vida.

Els nostres mitjans per fer política són la cultura i la festa. Teatre, música, poesia, ball, tallers de formació artística (i d'altres que vindran) i la Universidad del Barrio.

La Universidad convoca professors, investigadors o persones que coneixen per experiència d'aspectes de la realitat que poden ser útils per a la transformació política. Va començar com un curs d'història contemporània del nostre país (o països) que contrastés el relat oficial, considerant que aquest està condicionat per massa omissions o manipulacions que impedeixen una visió clara del camí recorregut, necessària per entendre on ens trobem avui dia. Vol contribuir a revelar el funcionament del poder al llarg de la nostra història (centrant-nos en el període que va de la Segona República fins a avui) i rescatar la memòria de la lluita ciutadana contra aquest poder, és a dir, la lluita per la democràcia, les arrels profundes dels moviments que avui sacsegen el sistema.

La programació teatral estable ve marcada per l'humor polític i musical. En diversos espectacles parlem de la nostra història passada i present. Parlem, per exemple, de què són realment, com funcionen i fins a quin punt condicionen les nostres vides (i ho han estat fent al llarg de la història) la banca; les constructores, les elèctriques i d'altres grans empreses; els mitjans de comunicació, o els partits polítics i els sindicats.

A través de la programació estable, no només denunciarem la capacitat dels grans interessos privats per dominar les vides de tothom, o el funcionament del poder institucional al servei d'aquests interessos privats. També explicarem les alternatives que els ciutadans (de vegades, a través d'organitzacions estructurades i moltes d'altres, al seu marge) han construït al llarg de la nostra història i les alternatives que avui mateix s'estan construint.

Sembla que finalment s'ha estès la idea que el sistema que ordena la nostra convivència no només no serveix per a la nostra felicitat, sinó que directament ens aniquila. Però potser no està tan estesa la idea que podem inventar-nos una altra cosa perquè tenim prou imaginació.

Pot semblar dens o avorrit, però és tot al contrari: no hi ha cap entreteniment més apassionant que la realitat. Pot fer plorar, però de segur, perquè ho volem així, que riurem.

El Teatro del Barrio no serà un lloc per a partits polítics ni per cap estructura institucional. Sí que ho serà per als moviments socials. La Plataforma d'Afectats per les Hipoteques PAH, per exemple, celebra l'assemblea setmanal al teatre. Hi tindrà un lloc qualsevol iniciativa ciutadana que lluiti pels drets de les persones.

Per què la festa? El sistema ens colpeja amb misèria, lletjor, depressió. Volem respondre amb bellesa, amb alegria. Una revolució sense sentit de l'humor segurament està condemnada a trair-se ella mateixa, i en tot cas, és una llauna. La fase de desenvolupament actual del capitalisme, denominada crisi (com es podria dir guerra contra l'ésser humà), estès expulsant milers i milers de persones fora del sistema, llançant-les al buit. Hi ha la possibilitat de trobar-nos en el buit uns i altres, després de tant de temps, decidir junts per fi com volem viure i fer una festa per celebrar que ja hem començat.

Continuarem informant.

Teatro del Barrio